

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Govor državnega poslanca dra. Vošnjaka v seji dne 17. marca 1885.

Več gospodov predgovornikov omenjalo je že stisk in težav naših kmetov in nasvetovalo razna sredstva, kako bi se dal zabraniti še daljši propad kmetkega stanu.

Tudi jaz, kot poslanec kmetov, občin zmatram si za svojo dolžnost, oglasiti se ter navesti nekatere opazke o avstrijskem agrarnem vprašanju.

Pred vsem moram obžalovati, da visoka zbornica ni rešila načrta o podedovanju kmetov, katerega je predložila vlada. Ta načrt imel je namen odpraviti vsa ona zla, ki izvirajo iz zakona iz leta 1868, in preté uničiti naš kmetki stan, razdrobiti vsa kmetka posestva. Prejšnje stoletje in tudi to do 1868. leta veljalo je pravilo, da treba ohranjati kmetke domove in zabranjevati, kolikor je moč, njih razkosanje, leta 1868 je pa državni zbor sklenil zakon, ki je odpravil vse zavire razkosanju kmetov posestev.

Slabi nasledki tega zakona se v deželah, v katerih velja še le od leta 1868, neso pokazali v tolikej meri, kakor v južnih kronovinah, kjer se je uvel ob francoskih časih „Code Napoleon“, in dovolilo razkosanje zemljišč. Tam smo dobili mnogo majhnih posestev in pravi kmetki stan vedno bolj in bolj gine.

Naj se misli o malih domovih, kar se hoče, toliko je gotovo, da spodkopujejo kmetki stan, zlasti ondu, kjer ni nobenega stranskega zaslužka. Drugačne seveda so razmere tam, kjer so tovarne in ima mali posestnik še stranski zaslužek. Tam bajtar prosti čas dela v tovarni ali gre v dnino. Po krajih, kjer ni tovarne, je mali posestnik največ časa brez pravega dela. Njegovo posestvo ne da mu zadosti dela, in prisiljen je, preživeti se, kakor se more, večkrat tudi na škodo svojih sosedov. Jako moram obžalovati, da se o tem zakonu ni sklepalo še v tem zasedanju. Kmetje nam ne bodo hvaležni, da nismo sklenili tega zakona.

Gospod poslanec vitez Streeruwitz je trdil, da so hipotekarni dolgovi mnogo krivi slabega stanja kmetov. Vsak priznava, da bi bilo dobro in je želeli, da bi se našlo kako sredstvo, ki bi hipotekarne dolgove izbrisalo in kmeta oprostil plačevanja obrestij. Sredstvo, katero je nasvetoval vitez Streeruwitz, da bi se hipotekarni dolgovi spremenili v rentne, katerih bi nikdo odpovedati ne mogel, bi še ne pomagalo, kajti postal bi kmet večni dolžnik upnikov. Skrbeti bi bilo treba za amortizacijo, pri čemer bi tudi država morala na ta ali oni način pomagati, največ dela bi pa ostalo posamičnim deželam, katere bi morale osnovati deželne banke in izdajati zastavna pisma s prav nizkimi obrestmi. Tako bi se morda dala izvesti amortizacija. Le z amortizacijo, pri kateri bi obresti s povračilom vred ne znašale čez 5 ali 5 1/2 %, bilo bi moči kmetu pomagati in oprostiti ga težkih bremen.

Ravno sedaj so hipotekarni dolgovi po nekaterih deželah ogromni in neso v nobenem razmerju z vrednostjo in s čistim doneskom zemljišč. Prišli smo že tako daleč, da kmet prav za prav ni več lastnik svojega zemljišča, katero je že nad polovico zadolženo, zagazil je v hlapčevstvo, kakor ob času

tlake in desetine, v hlapčevstvo upnikov namreč. Ti upniki so res največ hranilnice in hipotekarne banke, v drugi vrsti še le zasobniki, kateri ga ne bodo izganjali s posestva, ker bi je sicer morali sami prevzeti in bi jim potem prav nič ne neslo. Kakor hitro bi pa upniki začeli iztoževati svoje glavnice, spravili bi vse take kmete na beraško palico.

Nujno je, da se nekaj zgodi glede hipotekarnih dolgov ter da se država in dežele bavijo s tem vprašanjem. Država bila je vedno postrežna deželnim hipotekarnim bankam, kajti njih zastavnim pismom odpustila je pristojbine in davke, nadejamo se, da bode to tudi za naprej pri vseh tistih bankah, ki imajo namen, preskrbeti kmetu cenega posojila, s katerim naj poplača dolgove, ki se ne dajo amortizovati.

Jedna glavnih krivd, da kmetje zlasti na jugu tako hitro propadajo, je previsok davek s prikladami.

Davek je že sam na sebi prevelik, kar se je že večkrat poudarjalo v visokej zbornici, in ni v nikakem razmerju z dohodki, katere daje kmetu zemljišče.

K temu pa pridejo še priklade, ki so pa pri nas v južnih deželah tako narasle, da vse davščine od posestev že presegajo 60 % čistega dohodka.

Na Štírskem n. pr. imamo 39 % deželnih priklad, potem pa imamo v mnogih okrajih še 40, največ pa po 20, 25 do 30 % okrajnih priklad, tem se pridružijo še občinske priklade, in poznam okraje, v katerih imajo že skoraj vse občine 40 % občinskih priklad; v Slovenjistiškem okraju plačujejo že skoro vse občine 40 do 50 %, in vse priklade so tam že narasle na 110 %.

Ker je po novem katastru davek neznansko velik, in se temu pridruži še 110 % priklad, kmet teh davkov že res plačevati ne more. Pregledal sem ravno pri imenovanem davčnem uradu, kolikor zasobnik pregledati more, in se preveril, da je samo v poslednjem letu skoro tretjina predpisanega davka zaostala. Ta okraj, ki je poprej kakih 100.000 gld. davka plačeval, plačati ga mora sedaj 150.000 gld., 100.000 so ljudje že plačali, 50.000 so pa dolžni ostali, ter imajo vrhu tega še več nego 2000 iz-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Jednajsto poglavje.

O pravilu: osobno življenje je nedotakljivo.

(Dalje.)

A ta poklic, zakričal sem jaz ves razdražen, prisvojili ste si sami!

Ali je zaradi tega manj svet? odvrnil je časnikar. Skusite vendar razumeti moje stanje. Kako se vzdržuje svoboda v družbi, ki se peča le z lastnimi opravili, z lastnimi koristi ter se vendar sama vlada? Kako se v takej družbi ohranjujejo in razširjajo velikodušne misli? Kako se v takej družbi v obče čišla pravica, spoštuje krepost, poplačuje zaslugi? Le po novinarstvu (tiskovini), katerega iznajdba je občudovanja še bolj vredna, nego iznajdba parnega stroja in elektrike. Mi časnikarji smo jek družbe, strašen jek, doneča trobenta, ki vsak glas povekša, nosi ga do kraja sveta in tudi naj bolj otrpno vest probudi. Dobro in zlo, vse nam služi:

dobro, da veselja bijejo vsa srca ter za njim tekmujejo; zlo, da srca razsrdi in jih z gnusom napolni. Včeraj ste vi storili junaško dejanje. V Rusih, v Španjcih, kdo bi je bil izvedel? Nekateri prijatelji, nekateri sosedje, jedno mesto. Hvala nam, tri in petdeset milijonov ljudi danes ponavlja ime doktorja Smitha, pet milijonov mladih ljudi vam zavida vašo pogumnost ter si obeta posnemati vas. To je učinek teh časnikarskih piscev, katere vi baje tako malo čislate. Danes se je zgodil škandal, pregreha, storjena po uradniku. Pravno sodišče obsodilo je moža, novinarstvo obsoja hudodelstvo ter zoper to pri vsem narodu vzbuja črt in gnus. Čem večja je pregreha, tem očitnejše je nauk. Naša trdosrčnost bode morebiti žalostila jedno rodbino ter nekatere strahopetne duše ranila; a na drugi strani bode jednake slabosti otela tisoč in tisoč ljudi, katere bi nekaznjenost le osrčila. Brez dvojbe nam bode naša ostopost navalila smrtno sovraštvo. Kaj je na tem? Ali moremo omahovati mej svojo dolžnostjo in svojo koristjo? Doktor, ne bodite toli ostri z nami. Pri lastnostih, katere časnikarstvo zahteva od časnikarja, koliko državnikov bi zamoglo izpolnovati poklic časnikarja, koliko državnikov bi bilo pač toli srčnih, da bi se ne bali naših nevarnostij ter delili naše neznano skrivno stanje?

Dobro, dobro, Truth! klical je Humbug; vi, dragi prijatelj, govorite, kot bi iz knjige čital in kot knjiga govoreč resnico: Rara avis in terris, ni-groque simillima cygno.

In častihlepnost, ki se rada skriva, odvrnil sem razdražen zoper Trutha in zoper sebe samega (kajti besede tega zvitega modrijana zadele so me globoko). Pa se ima za krepostnega, če le zapiše mravno ostopost na svojo zastavo; pri tem pa je pravo za pravo nevedoma sužnik lastnim koristim ter lovi samo lastno srečo.

Sreče, rekel je Humbug, ni za časnikarje na svetu. Doktor, dragi prijatelj, svet je gledališče, v katerem se kažejo tri vrste ljudi: gledalci, igralci, pisatelji. Gledalci ste vi, Green, Rose, skratka vsi ti dobri ljudje, ki nima ne napak, niti kreposti in ki v senci svoje vinske trte in svojega figovega drevesa mirno žive. Igralci so ljubosumna četa, ki je jednaka vsakej drugi družbi gledaliških igralcev. Spletakar, žlobudra ali jezičnik, skopuh, strahopetnež, samosilnik, sluga igrajo tu svojo nalogo na veliko radost občinstva, ki pogostem ploska, časih žvižga in vselej plača. Slavni igralci morajo imeti krasna oblačila, palače, zlata, mnogo zlata. Dobro poznajo vse muhe in trme množice ter jih obračajo sebi na korist. Kar se tiče spisovateljev, pesnikov in drugih

terjalnine in obrestij plačati. Ako pojde to še dalje tako, moral bode erar vsem kmetom, ki ne morejo plačati davka ne po lastnej krivdi, ampak zato, ker je prevelik, rubiti posestva in si jih sam prilastiti, kar gotovo ne bode v interesu države. Nič se toraj ne čudim, če izvrsten ekonom Robert Jagetsov na Nemškem zemljiški davek imenuje ropanje zemljišča, ker bi se davek imel pobirati le od zemljiške rente, tu se pa davek pobira, če tudi nobene rente ni; tudi v letih, kadar kmet nema nobenega dohodka. Od kod naj jemlje ljudje denar, da plačajo davke? Jim pač nič drugega ne ostaja, kakor dolg delati, dokler je to še mogoče.

Pomagati bi se dalo vsaj s tem, da bi se ne nakladale vedno naklade na zemljiški davek, temveč bi se višje obdačilo žganje, kakor se je to že zgodilo na Kranjskem, Koroškem in Štirskem, pa žalibog še v premajhni meri, kajti žganju bi se smel naložiti še višji davek. Če se na Angleškem plačuje 200 frankov davka od hektolitra, bi se mu pač pri nas lahko nekaj goldinarjev naložilo; sedaj znašajo priklade na žganje na Štirskem 2 1/2 gld. in na Kranjskem 3 gld. Nadejati se je, če bi se hotel višji davek naložiti žganju, da bi vlada tega ne ovirala, ampak dovolila celo 20—30 odstotno priklado, kajti potem bi se lahko pomanjšale deželne in občinske priklade. Obžalovati moramo, da se posamične dežele tega vira dohodkov še tako malo poslužujejo.

Mi na jugu smo s tem pričeli, in sicer na Kranjskem smo imeli tak vspeh, da smo pri 3% neje nakladi na žganje mogli deželne naklade znižati za dva odstotka. Ko bi se dovolilo 10—12% davka na žganje, bi se še bolj moglo pomanjšati priklade na zemljiški in druge neposredne davke.

Le pomislite, da se žganje prodaja po 24 kr. liter in se vino ne more ceneje točiti, ako hoče vinogradnik živeti. Moralo bi se žganje tudi višje obdačiti, ko bi tudi liter veljal 40 kr., je še vedno preveč po ceni. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. marca.

Kakor se govori, se **državni zbor** snide po Veliki noči samo še k jednej slovesnej seji, v kateri se bode zasedanje zaključilo s prestolnim govorom. V gospodski zbornici je že v soboto bilo prvo branje pogodbe s Severno železnico. Jutri bode pa baje že drugo branje te predloge, tako da jo zbornica reši še pred Veliko nočjo.

Ogerska gospodska zbornica rešila je že minuli teden tudi specialno debato o zborničnej reformi. Reformovana zbornica sešla se bode prvokrat jeseni. Opozicija je hotela, da bi ta zakon stopil v veljavo še le v bodočej volilnej dobi ogerskega državnega zbora, večina pa v to ni privolila.

Vnanje države.

Kakor poroča vojaški list „Svjet“, se je zdravje **ruskega** ministra notranjih zadev shujšalo, odkar je odšel v Livadijo. Ako se mu na bolje ne obrne, se več ne povrne na svoje mesto, ampak bode odstopil.

Ustaja v **Albaniji** se bliža svojemu koncu. Turške čete so zasele Črnavljevo, kateri kraj so prej imeli ustaši, Vassel paša pa je 15. t. m. prišel v Prizren. Ustajniki razkropili so se brez upora.

pisatelj, časniki, ki so ustvarili mično igro, zložili priljubljen napev (arijo), navdihnili krotovičnico, navdušili množico, tem le mečejo kosce kruha ter jih zasramujejo. Kaj pač je misel za spretnega človeka? Nič nego roža (kokarda), in glavna stvar je le da jo natakne o pravem času. Le kričajte dvajset let, da svoboda je prava sreča narodov, vi bodele le goli glas, ki je vladarjem zopern in sovražnen, vladancem pa neugoden in pust. A pride dan, ko se je narod naveličal, dalje nositi jarem, ki ga k tlam tišči; takrat bode prvi predzrež, na svojo zastavo zapisavši besedo, katero ste vi dvajset let ponavljali, izvoljenec drhali; čast, denar, oblast, prav vse bode zanj. Jedna sama ura je ustanovila srečo temu prvemu igralcu; ta tudi ne bode mogel dovolj zaničevati neznanega časnika, ki mu je po dvajsetletnih mukah in nevarnostih pripravljaval njegovo slavo in zmago. In narod bode sodil kot sodi igralca. Ali hočete moralo te povesti? Pariz bode volil župana; zagotovljeni bodite, mislili bodo pri tem na vsakega človeka, le ne na jedinega moža, ki bi tej službi delal največjo čast; in ta mož je Truth. In oni dan, ko bode žalosti umrl, našel ne bode v lastnem časopisu čveh vrst pohvale, če mene ne bode več tukaj. Tako v Ameriki obdarujejo državljansko krepot! in vendar smo prvi narod na svetu: ab

Ta teden se bodo v **Nemčiji** vršile razne slavnosti povodom 70letnice kneza Bismarcka. Vsa mesta bodo priredila razne slavnosti. Turki so pri tej priložnosti tudi poskusili zagotoviti si prijateljstvo nemškega kancelarja. Posebno turška misija odšla je v Berlin, da izroči ob 70letnici Bismarcku Nišan-Imtjaz red.

Na **Angleškem** se pripravljajo na vso moč za vojno. Kakor nek list poroča, delajo se že priprave, da se oboroži več oklopnih ladij, ki bodo odplule v Baltijsko morje, ako bo treba. V Portsmouthu ogledal je admiral Herbert vojne ladije in naznanil vladi, da bode v osmih dneh že 30 topnjač pripravljenih na odhod. Vojni svet, ki je bil sklican v Calcutti, sklenil je, da 50.000 vojakov, katerih mobilizovanje se je začelo, takoj odrine pod poveljstvom generala Stewarta. Pa tudi Rusija več tako mirno ne gleda vojnih priprav angleških, kakor sprva, temveč začela se je pripravljati za vojno po suhem in po morji. Sicer pa ruska diplomacija še vedno deluje za mir, samo Rusija se ponizati neče in ne more. Ko bi Anglija le dalje rožljala s sabljo, bode pa Rusija tudi prijela za meč. Poprej bode pa še poskusila po diplomatičnem potu ugledati tla. Četudi se Anglija tako rekoč poteguje za Afganistan in je te dni sešel se podkralj indijski z afganskim vladarjem, vendar hoče Rusija poskusiti pridobiti emira na svojo stran. Ruski listi upajo, da se to tudi posreči, ker Angleži v Afganistanu neso priljubljeni. V Carigradu se pa angleški in ruski zastopnik prizadevata Turčijo spraviti na svojo stran. Ali tu zmaga ruski ali angleški upliv, se ne more vedeti, in se Turki tudi najbrž ne bodo hitro odločili.

Za **kongiško** državo odločil je belgijski kralj 25 milijonov frankov, katerih obrestij se bodo porabljevale za tamošnjo upravo. Poleg tega si misli afriška družba s carino na blago, ki se bode izvažalo, pridobiti nekaj dohodkov.

Angleška spodnja zbornica vsprejela je z 48 glasovi večine **egiptovsko** finančno pogodbo. Turčija te konvencije še ni podpisala, če tudi nema nobenega uzroka to stvar odkladati. A to je že stara navada turških državnikov, da so v vsem jako počasni.

Kakor se poroča, bode general Negrier skušal kmalu poravnati svoj poslednji nevspeh proti **Kitajcem**. Sedaj je dobil 4000 vojakov podkrepitve, tako da njegove čete brojé 10.000 mož.

Srednjeameriške države San Salvador, Nicaragua in Costarica sklenile so zvezo. Predsednik Sansalvadorski vodil bode operacije proti Guatemali.

Dopisi.

Iz Tržaške okolice 28. marca. [Izv. dop.]

Tu izhajajoč list, ki je podoben vašemu nekolekovanemu dnevniku, prinesel je neko abotnost. Hoče namreč ubogim našim pericam, naložiti davek, da bi od svojega s krvavimi žulji prisluženega denarja plačevali dohodnino. O ti hudobni italijanski hinavec, tu si pokazal barvo v vladinem glasilu, kam so namerjena tvoja pota. Najpreje materialno uničiti naše uboge ljudi, potem jih dobiti v kremplje, da pri tebi v dolgove zabredó, in potem je pa vse tvoje. Okoličanke, pustite rajši vse perilo, naj ga umazana židovska druhal sama pere, kakor pa da bi z vami tako podlo delali. Isti dopisnik trdi, da se naše okoličanke v svilo in baržun oblačijo in da nosijo solnčnike in pahljače. To je grda laž! Naše okoličanke so čisto priprosto napravljene. One se drže stare slovanske šege, in ne odvržejo narodne noše,

uno disce omnes. Sedaj pa sodite o naši častihlepnosti.

Humbug, dragi mi prijatelj, rekel je Truth, ali nič ne cenite časti, od vas biti ljubljen in hvaljen.

Duri se odpro in drugi pot se je približeval gobec domače kune, ki je moral pač le Foxov biti. Res, Fox je bil, prijazniše se smehljaše kot kardakoli.

Gospodine Truth, rekel je z najslajšim glasom, blagovolite naznaniti v svojem izvrstnem časopisu, da je častivredni g. Little podaril otroški bolnišnici deset tisoč dolarjev, mestnim revežem pet tisoč dolarjev in pet tisoč tudi mestni knjižnici.

Meksikansko posojilo gre dobro, rekel je Humbug; Little je kaj bogaboječ žid, ki gospodu desetino plačuje.

Meksikansko posojilo je popolnem opustil, odgovoril je Fox; g. Little se je prepričal, da varščina, od meksikanske vlade ponujana, ni bila niti dostojna niti resna.

Od kod pa izvira ta sumna velikodušnost? povprašal je Humbug; ž njo je pač zakrito kako strahovito iskanje dobička. Teh dvajset tisoč dolarjev nas bode drago stalo.

Zmiraj le sumnja in sumnja, segel sem mu v besedo; zakaj pa?

kakor so jo možki. Na letošnjih veselicah so se pokazale naše vrle okoličanke, osobito „Zorašnje“ v prekrasnej narodnej noši. To Italijane ravno skeli, da so naša dekleta še tako poštena in da se ne vlačijo po mestu, kakor laške ženske in s tem sebe in druge pohujšujejo. Našemu narodu ni prirojena tako surova smelost, kakor Italijanom. Kljub vsem naporom Italijanov, pa naš narod vrlo dobro napreduje. Ustanovilo se je v naši okolici mnogo društev za petje in branje. Tu imamo „Slovanko Vilo“, tam „Zoro“, v Bazovici, kjer so mej samimi kraškimi pečinami, ustanovili so društvo „Skala“, v Lonjeri je novo društvo „Zvon“, dalje v Istri pričeli so snovati čitalnice, tako, da človeka veseli, ko čita vse ta sporočila. Mene kot stare korenine okoličana neizmerno vžge, ko čujem o tolikem napredku. Pravijo, da kadar se bode vršila kaka velika slavnost tu v Trstu, da pridejo vsi po starem oblečeni. „Zora“ si omisli za društveno obleko okoličansko nošo. To je lepo, tako je prav! S tem bodele pokazali, da vam je res mari na obstanku starih šeg in noš. Kakor so se naši stariši nosili, tako se nosimo tudi mi. Večkrat se mi možaki pogovarjamo od nekdanj in sedaj, in vselej upamo, da se naš narod zopet vrne v isto, kar je nekdanj bil. Po našem mestu je sedaj potihnila bratovščina svetega Cirila in Metoda. Zakaj neki? Mi smo se mnogo nadejali od te bratovščine, no pa vsaj je še čas (!), ker mi Slovenci smo vsi tako zgodni. Bode že, s tem se potolažimo. Ali vidite Čehe, kako uspešno delajo, da vam ne stavim Nemcev v izgled. Mislim, da bode še dosti vode poteklo, predno mi dobimo šolo od Tržaškega magistrata, ali pa celo od naše bratovščine. Upajmo le v bodočnost, da se bodedo zredili in odebeleli od samega upanja.

Nekaj bi bil kmalo pozabil, na to šmentano „Cikorijo“, ki jo je Garibaldinec Mauroner ustanovil. Smešno se mi dozdeva, da se še nekateri naših okoličanov pajdašijo s to druhalijo rudečkarstvo. Ker verjemite mi, da za Mauronerjem tiči župan in župan je z vso svojo stranko „hochroth“. Vsaj se še gotovo spominjate, kako je za kolere v Italiji zavrnil našega občespoštovanega poslanca Nabergerja, ko ga je opomnil, naj bi bil tudi v slovanskem jeziku dal objaviti ona svarila. Ne, tu je doma jezik italijanski, tu se ne piše slovenski, déjal je na to naš podešta. Poglejte okoličani, da podešta nam je želel kolere, da bi bili od iste vsi pomrli, ker se ne bi znali ravnati po istih svarilih. O benedetti Slovenci! kako vas mažejo, in vi jim še verujete. Jaz pa toliko rečem, da vsi iči do vseh ni, (Raskovič, Bazoni) so rudečkarji pri Cikoriji, in kdor je v Cikoriji, je odpadnik svojega naroda in ni več Avstrijec.

Iz Zatičine 26. marca. [Izv. dop.] Kakor Vam je znano, je tu pri nas sedež okrajnemu sodišču, davkarskemu uradu in tudi drugim uradom; zato se nam ni prav nič čudno, temveč popolnoma umestno zdelo, da smo imeli tu vedno tudi žandarstvo postajo. A vest, katero smo pred kratkem zvedeli, da se bo že z mesecem aprilom žandarska postaja preselila iz našega kraja na jedno uro od nas oddaljeno Plusko, iznenadila nas je jako. Čudno se glasi ta novica, a vendar je popolnoma istina. V na-

Ker sem že star časnikiar, odvrnil je Humbug; na krepot bankirjev verujem toliko kot na prstostročnost kvakarjev.

Se bodele že še poboljšali, stari grešnik, odvrnil je Fox smehljaše.

Imenitna novica na borsi! rekel je g. Evgenij Rose vstopivši.

Umaknili so meksikansko posojilo, rekel je Humbug; to že vemo.

A tega še ne veste, da se je župan odpovedal in da so na njegovo mesto g. Little postavili za kandidata.

Kaj res! rekel je Fox; to pač ni mogoče. G. Little mi ni o tem omenil besedice; in jaz celo dvomim, da bi pri svojih mnogobrojnih opravilih mogel vsprejeti tako imenitno mesto.

Izvrstni Fox! vzkliknil je Humbug, nedolžen je kot jagnje; videli bote, pošteni odvetnik, da se bode g. Little vendar odločil za to veliko žrtev.

A mi smo, rekel je Truth, prerahlo čuteči ljudje, da bi mu nakladali toliko težavo, zato bodedo spodbijali njegovo volitev.

In zakaj? vzkliknil je Fox.

To je skrivnost šaloigre, rekel je Humbug; in za to se ne povprašuje.

(Dalje prih.)

šem sodnem okraji imamo dve žandarski postaji — jedno v Višnji gori in druga bo odslej na Pluski, do vsake postaje je tedaj od sodišča jedno uro hoda, na mestu sodišča pa odslej ne bo nobene postaje. Že to, da je Zatičina sodišče celemu okraju sodnemu, da sodišče večkrat nujno potrebuje žandarske asistence in da ima žandamerija baš tu največ posla, govorilo je dovolj za to, da ostane postaja i na dalje tu. In kjubu vsemu temu se je vendar tako ukrenilo. Kdo je to pametno pogodil in koga zadene krivda, da se bo to zgodilo, ne vemo, tudi to nam ni znano, zakaj merodajni krogi neso ničesar storili, da bi našemu kraju ohranili toliko potrebno žandarsko postajo. Če še nekaj časa živimo, morebiti še doživimo, da se bo sodišče premestilo na Obolno — davkarski urad pa na Lučarjev kal. Pa kaj smo še nekje brali? „Alles gute kommt von oben“.

29. občni zbor denarne obrtnijske pomočne družbe.

V Ljubljani 29. marca.

Navzočnih je 36 članov. Načelnik g. J. N. Horak prične skupščino s sledečim ogovorom: Slavna skupščina! Alinea 3. §. 22. postave z dne 9. aprila 1873. l. o obrtnijskih in gospodarskih družtvih glasi se: „načelnstvo mora naznaniti najpozneje v prvih šestih mesecih vsako leto računski sklep o preteklem letu z bilanco vred“. To dolžnost izpolnjevalo je načelnstvo denarne obrtnijske pomočne družbe ne le od 1873. leta sem, temveč tudi že od 1856. leta naprej, in ker se je stanje prometa o društvenem premoženju naravnost naznanjalo p. n. gospodom udom in ulagateljem hranilnih ulog, utrdilo se je zaupanje vedno bolj in bolj. Leta 1884. imela je denarna obrtnijska pomočna družba prometa 721.444 gld., primerjaje to vsoto z ono leta 1883. s 662.474 gld., razvidi se, da se je ta vsota pomnožila za 58.970 gld. Vodstvo društva je l. 1884. občevalo z 2131 strankami, 1054 strankam dovolilo je posojil v znesku 280.691 gld. in 1077 strankam pa podaljšalo plačilne obroke posojil v znesku 297.551 gld., ob enem pa je zato skrbelo, da ni imelo nobene izgube. Prejšnja leta odmerili so se za denarno obrtnijsko pomočno družbo visoki zneski za pridobitinski davek, dohodnino, pristojbinski ekvivalent, koleke in % pristojbine. Ker je bilo vprašanje o tolmačenju postave s 27. decembra 1880. leta v visoki državni zbornici na dnevnem redu, obrnilo se je vodstvo društva na državnega poslanca dr. Mengerja in Meznika, katera sta zastopala to zadevo, z natančnimi prigodki. Tema gospodoma zahvaliti se je, da se je postava za te vrste društva ugodno rešila in se je za društvo ugodno tolmačenje postave vsprejelo, s čemer se je dosegla izdatna olajšava zastran plačevanja davkov. Te leta in leta trajajoče borbe zoper brezumno obdačenje bodo prenehale in po tem zadobljeni mir uplival bode dobrodelno na razvoj društev. Po §. 4. družbenih pravil izstopijo vsled družbene starosti gospodje: Gustav Garich, Fran Goršič, Henrik Ničman in Jarnej Žitnik. Izstopiši gospodje smejo zopet voljeni biti.

Poverjateljema zapisnika imenujeta se gg. Spoljarič in Jakob Milavec. Škrutinatorji pa gg. Fran Geba, Ludovik Widmajer in Andrej Plečnik. Društveni knjigovodja, g. Ferdinand Bradaška, poroča o stanju društva. Udov je štelo društvo koncem 1884 l. 255. Od teh je imelo 128 udov popolnem uplačane deleže v znesku 12.800 gld., 127 družstvenikov pa je bilo z nepopolnoma uplačanimi deleži v znesku 3564 gld. 52 kr. Denarni promet je iznašal preteklo leto 341.271 gold. 8 kr. Glavna bilanca kaže aktiva in pasiva 162.867 gld. 12 kr., mej istimi rezerni fond s 14.312 gld. 54 kr. Čistega dobička l. 1884 je 1304 gld. 96 kr. Hranilnih ulog bilo je 114.720 gld. 9 kr., obresti od istih 4546 gld. 86 kr. Zbor računski sklep brez razgovora odobri. V imenu pregledovalnega odseka poroča gosp. Janez Zor, da je račun pregledal in vse popolnem natančno in v redu našel, ter predlaga, da se načelnstvu izreče absolutorij, čemur zbor pritrdi. Načelnik g. Horak potem predlaga, naj bi občni zbor dovolil, da se 30 ubožnim obrtnikom ali njih ženam iz čistega dobička dá po 1 gld. za velikonočne praznike. Gosp. Čamernik odobrava ta nasvet, le zdi se mu 1 gld. premalo, tedaj nasvetuje 2 gld. Se potrdi. Načelnik g. Horak predlaga, naj se dovoli za učence katoliško-rokodelskega društva 10 gld., ravno toliko pa za „Narodno

šolo“. Prvi predlog obvelja, k drugemu predlogu pa nasvetuje g. Oroslov Dolenc, naj se „Narodni šoli“, če že ne več, vsaj dvajset goldinarjev daruje. Predlog jednoglasno obvelja. Na predlog gosp. načelnika Horaka dovolijo se gg. članom načelstva prezenčne marke po 2 gld. za vsako sejo in trem udom pregledovalnega odseka vsakemu po 15 gld. — V načelnstvo se zopet izvolijo gg. Gustav Garich, Fran Goršič, Henrik Ničman in Jarnej Žitnik. V pregledovalni odsek gg. Srečko Nolli, Janez Zitterer in Janez Zor.

Domače stvari.

— (Dnevni red mestnega odbora javni seji.) katera bode v torek 31. dan marca 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Prisege meščanov. III. Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) o mestnega odbornika naznanjeni odpovedi; b) o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zastop. IV. Stavbinskega odseka poročilo: a) o gradnji obrežnega zidu pod Hradskega mostom na desnem bregu Ljubljane; b) o Alojzija Semana prošnji za stavbinsko dovoljenje na Vrtači; c) o stavbinski črti Anton Paichelnovi bihi na Rimski cesti šte. 19; d) o oddaji dobave stavbinskega lesa za tri leta in kamenoseških del za 1885. leto. V. Policijskega odseka poročilo: a) o računih za zdravila mestnim ubogim za III. in IV. kvartal 1883. in I. kvartal 1884. leta; b) o fizikatskem poročilu za 1883. leto. VI. Finančnega odseka poročilo: a) o povračilu stroškov za stavbinsko vzdrževanje poslopja c. kr. velike realke, spadajočih na 1884. leto; b) o računskem zaključku mestne klavnice in mestne posojilne zaklade za 1884. leto. VII. Združenih odsekov poročilo o utelovljenji podturnske graščine. VIII. Poročilo odseka za olupšavo mesta o napravi nekaterih naznanilnih tabelj. IX. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog, da se nov tlak napravi po nekaterih ulicah in čez ceste in ulice naredi več novih prehodov.

— (Slovstveni zabavni večer.) Preteklo soboto predsedoval je g. A. Trstenjak, čital pa je g. Železnikar o „slovenski Rénii“. Berilo bilo je pohvalno vsprejeto. Ker je bil ta večer zadnji v tej sezoni, volil se je odbor, ki zastopa klub do bodoče sezone. V ta odbor bili so izvoljeni: dr. Zarnik, dr. Tavčar, dr. Jenko, J. Hribar J. Hafner.

— (Gregorčičev večer.) Prvaški rodoljubi dogovorno z Goriškimi sklenili so prirediti slavnemu našemu pesniku Sim. Gregorčič-u na čast veliko besedo s slavnostnim banketom na Velikonočni ponedeljek. Sodelovali bodo Goriški diletantje. Zanimivi program pričemo prihodnjič.

— (Za podpiralno zalogo slovenskih vseučiliščnikov v Gradci) nabral je gosp. dr. Vošnjak pri slovenskih državnih poslancih 55 gl. Naj bi rodoljubi izdatneje podpirali to za Gradec prepotrebno društvo, katero je že marsikateremu slovenskemu dijaku pomoglo vsaj v največji stiski, da ni bil prisiljen vsled pomanjkanja ustaviti in pretrgati svojih studij.

— (Osobne vesti.) Odbor štajerske odvetniške zbornice postavil je gosp. dr. Janka Serneca odvetnika v Mariboru začasnim substitutom v Slovenjem Gradci umrlega dra. Fr. Gröglja. — Gosp. Fran Senekovič, kancelist pri okr. sodnji v Mariboru imenovan je za zemljišnega knjigovodjo v Ptui. — G. M. Lešnik v Ptui imenovan je davkarskim pristavom. — Načelnikom krajnega šolskega sveta pri sv. Marjeti pri Ptui imenovan je gospod Anton Gregorec, zdravnik in občinski odbornik.

(Včerajšnja društvena beseda) v Čitalnici bila je v vseh točkah jako dobra. Gluma „Same zapreke“ (preložil Ivan Kalan) predstavljala se je gladko in gospici Milohnojeva in Vernikova, gg. Gorazd, Pelan in Jerman stekli so si živahno pohvalo občinstva, mej katerim je bil tudi deželni predsednik g. baron Winkler in in jako veliko zastopnic krasnega spola. Posebno so občinstvo ogrele pevske točke. Saj je bil spored tudi izborna sestavljen. Razen Dvořakovega dvospeva „Zajeta“, v katerem je jako srečno izražen duh českih narodnih pesnij, pela se je prvič Nedvčdova nova skladba „Nazaj v planinski raj“ Foersterja krasni čvetospev „Njega ni“. Gosp. Nedved uglasbil je pesen „Nazaj v planinski raj“ za mešani zbor tako umeteljno in krasno, označil je hrepenenje po planinskem svetu tako pristno in mojstersko, da mora biti poslušalec prevzet divne lepote, ki sta jo zila pesnik in skladatelj v ta umotvor.

O Foersterjevem čvetospevu smo že povodom Gregorčičevega večera rekli, da je izmej najlepših čvetospevov, kar jih ima slovanski svet. Danes bi še rekli, da tudi v Nemcih ni lepših. To čutili so tudi gg. pevci: Razinger, Pribil, Valenta in Paternoster, kajti peli so tako izvrstno, da je krasno petje izzvalo navdušeno pohvalo in se je ta točka, kakor tudi gosp. Nedveda skladba morala ponavljati. V zadnji točki odlikoval se je g. Ph. Luka s sviranjem na violoncelu in g. vitez Ohm-Janušovski, ki je na glasovirji spremljal. Občinstvo izkazalo je obema mojstrima zasluženno izredno priznanje.

— (Umrli) je včeraj popoldne ob 1. uri v deželni bolnici pisar g. Miroslav Trček, vsled rane, prizadete mu po nekem častniku v 21. dan t. m. ob 2. uri zjutraj. O tej aferi govori se veliko po mestu. Nekateri pripovedujejo, da bi bil Trček častnika dejanski razžalil. Drugi pa pravijo, da je Trček le miril, a da sta ga dva držala, tretji pa s sablo po glavi udaril. Bodi istinita prva varijanta ali pa druga, gotovo ni posebna hrabrost, neoboroženega človeka napasti s sablo. Kdo je Trčka s sablo udaril, ne vemo, a govori se, da je to storil neki častnik od vozarstva (Fuhrwesen). Preiskava, ki se baje vrši pri vojaškem sodišči in pri c. kr. državnem pravduštvu, bode gotovo resnico na dan spravila ter zadostila žaljenemu javnemu mnenju.

— (V Celovci) umrl je v 27. dan t. m. g. Vincencij Jak, c. kr. umirovljeni stotnik, v 60. letu svoje dobe. Pokojnik služil je dlje časa v domačem polku št. 17 in je gotovo mnogim vojakom, ki so pod njim služili, še v spominu. V. Jak rodod Ljubljancan, bil je najmlajši sin nekdanjega „Bahabirta“.

— (Prememba posestva). G. tovarnar August Drelse kupil je tovarno za peči in glinaste izdelke na Trnovskem pristanu, ki je bila doslej last g. A. Jeločnika.

— (V Kamniku in v Domžalah) bilo je včeraj veliko veselje, da je železnica Ljubljana-Kamnik dovoljena, oziroma v državnem zboru vsprejeta. Na hišah bile so razobešene zastave, streljalo se je s topiči, zvečer pa je bila lepa razsvetljava. Odposlale so se brzojavke ministroma Taaffe in Pino.

— (Za Zagorsko železnico) položil se bode na Veliki ponedeljek v Varaždinu temeljni kamen.

— (Pravil zveze hrvatskih učiteljskih društev) hrvatska vlada ni potrdila in to za to ne, ker so se v to zvezo vsprejela tudi učiteljska društva v Dalmaciji, Istriji, Bosni in Hercegovini. V takem zjedinenji jugoslovanskih učiteljev avstrijske monarhije izvohala je baje madjaronska vlada panslavizem.

— (Ogenj.) Včeraj popoldne zgorel je blizu blaznice na Studenci kozolec in mala koč. Zažgal je mlad deček, ki je pobral na cesti „čik“ in ga potem v kozolci prižigal.

— (Tatvina.) Včeraj po noči ukral je neznan tat neki dekli v Fischerjevi hiši na Kongresnem trgu iz zaprte skrinje obleke in perila za 40 gl.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 29. marca. (Oficijalno.) Negrier teško ranjen; vsled silnega napada premočnega sovražnika moral je v 28. dan t. m. ostaviti Langson. Francozi morali so se umakniti do Dongsona in Tannoja. Vse svoje moči zbirajo pri Hu-u in Kep-u. Polkovnik Herbinger upa, da bode delta na vsak način ubranil, a zahteva podkrepljenj.

Pariz 30. marca. Ministerski svet storil je ukrepe položaju primerne. Takoj včeraj odposlala so se podkrepljenja. Sklenilo se je, da se zahteva 200 milijonov novega kredit. Negrier bode ozdravel. Umikajočih se Francozov sovražnik ni nadlegoval. Francozi namestavajo zastaviti črto Tanoj-Dongson. Živeža in municije v Dongsonu v izobilji. Zaloge v Hu so dovoljne za vse potrebe. „Figaro“ poroča: Odredilo se je, da se pokličejo vsi četrti batalijoni v vojsko, da se nabirajo prostovoljci in da se nabere 5000 pomorščakov. Negrier imenovan divizijskim generalom.

London 30. marca. Kakor poročajo „Daily News“, dobila je vlada iz Peterburga naznanila, po katerih se je upanje pomnožilo, da se nasprotstvo mej Anglijo in Rusijo mirnim potom uravna. Ruski odgovor je na potu. Vsebinsa baje spravljiva.

Atene 29. marca. Včeraj čutili so v več krajih Grške potres. V Kalamuti, Nisi, Megalopolisu podrlo se je več hiš. Nekoliko oseb poškodovanih.

Razne vesti.

(Društvo proti dojniam.) Jedna najlepših plesnih veselja vsakoletnega predpustnega življenja v Parizu je gotovo dobrotvoriteljna veselica na korist društvu za splošno materinega dojenja novorojencev. Ustanovnik občestvenega društva, slavnoznani tenorist Gustav Roger, je že pred desetimi leti podaril temu društvu čuda lepo hišo (vilo) v Pariški okolici. Protidojničarji delujejo na to, da se tistim materam, katere zaradi pomankljive hrane ali pa zaradi preoblega dela ne morejo same dojit svojih otrok gmotno pomore in to omogoči z denarnimi podporami in s stanovanjem na deželi. Člani temu društvu so moški in ženske raznih tudi bolj-ših krogov. Še celo gospe iz najvišjih krogov obiskujejo jako rade in vesele najrevnejše kmetske koč, denarje delež materam ter jim z lepimi besedami priporočajo dojenje svojih lastnih detet. Tudi vlada nakloni vsako leto precejšnjo denarno podporo „društvu proti dojniam.“

(Slaven „toreador“) ali borilec z biki umrl je v Madridu. Kdor ve, kako priljubljeni so boji z biki po Španjskem, ta tudi lahko ume, da je smrt matadorja (beseda „matador“ znači: „mori-lec“), kakeršen je bil pokojni Rafael Molina, po domače Lagartijo, v istini za Madrid poseben dogodek. Lagartijo pa tudi po vsej pravici prištevajo Španjolci najspretnejšim in najizvrstnejšim toreador-jem. Po prirodi obdarovan s posebno ugodnimi telesnimi lastnostmi in obdan z neko zapovedujočo resnobo, brez posebne šole in omike popel se je Lagartijo kmalu do najvišje stopinje matadorstva; bil je samouk, a pridobil si je občno slavo, izredno priljubljenost pri svojem narodu in precejšnje premoženje. Boril se je z najbolj divjimi biki in jih usmrtil z neko posebno ljubkostjo, s plemenito ličnostjo, a nikdar ni dobil nikake posebne rane, za katero srečo se ima zahvaliti le svoje izredne in nepopisne ročnosti. Nad 3000 bikov umoril je v areni in dobil za darila in raznih častnih nagrad nad 400.000 frankov. Imenitne in visoke osebe štel je mej svoje prijatelje in slavni borilec občeval je celo s senorjem Romerom Robledom, sedanjim ministrom notranjih zadev. Po cestah, kavarnah in v hotelih španjske prestolnice bil je ranjki obče poznata in priljubljena oseba. Lagartijo nastopal je pa tudi vedno in povsod v vsej svoji matadorski krasoti: debela zlata urna verižica krasila je njegovih telovnik, preko ledij imel je svilnat pas, na prstih in po krasnej srajci blesteli se se mu dragoceni demanti. Slednjič kupil si je matador posestvo z vilo v Kordovi, kjer je sam redil bike. A neozdravljiva pljučna končala je življenje krepkemu možu v najboljših letih.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so se posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (11 2)

Tuji:

29. marca.

Pri **Stonn**: Leitner iz Linca. — Vodničar z Dunaja. — Heiferich iz Trsta. — Ružička iz Reke. — Faber iz Kočevja. — Hladik z Notranjskega. — Lugoro iz Trsta. — Schneider z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Wagner iz Losane. — Zupan iz Breznice. — Brož iz Klanca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. marca	7. zjutraj	733.49 mm.	1.6° C	brezv.	megla.	10.80 mm.
	2. pop.	733.27 mm.	10.2° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	733.65 mm.	7.2° C	brezv.	obl.	dežja.
29. marca	7. zjutraj	733.53 mm.	6.4° C	sl. zah.	obl.	2.30 mm.
	2. pop.	732.69 mm.	11.7° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	732.21 mm.	8.0° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 6.3° in 8.7°, za 0.2° in 2.3° nad normalom.

**FRANZ
JOSEF
BITTER
QUELLE**

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor drage grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. (124—4) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 30. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 50	kr.
Srebrna renta	81	80
Zlata renta	106	60
5%, marena renta	96	65
Akcije narodne banke	862	—
Kreditne akcije	294	50
London	124	55
Napol.	9	83
C kr. cekini	5	82
Nemške marke	60	85
4%, državne srečke iz l. 1854	250 gld	128
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	171
4%, avstr. zlata renta, davka prosta	107	85
Ogrska zlata renta 6%	97	70
papirna renta 5%	92	35
5%, štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2%, zlati zast. listi	123	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	113	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	102
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v. .	215	75

Poslano.

(7—12)

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER**
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälorrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.50	kr.
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.20	70
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.20	70

Ako pa tudi odajemo vsak posamičen zvezek, vendar se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izved, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dr. Jos. Staretu v Ljubljano naročilno svoto 6 gld.

(22—16)

Odpor za Jurčičev spomenik.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkeji ceni.

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovani rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepki in z rožnim diletom za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedne zavrniti. (461—23)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

1000 vedrov

bizeljskega in sromeljskega vina,

letnik 1883 in 1884,

se prodaja.

(168—3)

Leonard del Cott v Brežicah.

5 kilo poštne zavoje

rudečih Messinskih oranž, Bataneskih limon, mandeljnov, lešnikov, riža, kave, laskega olja, rozin, južnega sadja

najhitreje preskrbi carine in vozne prosto po pošt-nem povzetju (174—4)

Alessandro G. Camerra v Trstu.

Velika partija

1 (788—87)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po pošt-nem povzetju, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobro-dejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se do-kaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovrat-nejše žledčeve boleti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri žensk h mlečnih nalezljivostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa jedino v lekarni **Cristo-foletti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (102—6)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE
je pristni

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischidii, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslabil-nju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti protinu in trganju, otrplosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvananje. Cena steklenice s točnim navodom upo-rabe 70 kr. a. v.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.